

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov, za Ameriko pa 6 krov; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost postnine. Naročino je plati na prej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 2.

V Ptiju v nedeljo dne 12. januarja 1908.

IX. letnik.

Somišljeniki!

Kmetje in kmetice!

V nedeljo, 12. prosinca 1908 točno ob 3. uri popoldne v gostilni Marinič pri sv. Urbanu nad Ptujem

kmetski shod.

Gre se za važne kmetske zadeve! Vsakdo, kdor se briga za dobro kmetskega ljudstva, vsakdo brez razlike strank, naj se shoda udeleži.

Pridite vsi!

V nedeljo 19. prosinca 1908 shod pri Golobu v Vurmpergu.

Polom v Šoštanju.

Tako hudega udarca spodnje-stajersko pravštvo že dolgo ni dobito, kakor zdaj. Premislili le: — brez znanja, brez dovolj denarja, brez drugih zmožnosti se ustavnova prvaške posojilnice; — z vsemi močmi, z nelepimi in lepimi sredstvi, na prižnici in v gostilni se agitira potem za te posojilnice; — laže se čez napredne šparkase, v imenu "vere" in "narodnosti" se privleče lahkovorne kmetice v posojilnice; — in potem, ko je nalcil kmet svoj denar, svoje krvavo pristredane krajarje v tako prvaško posojilnico, — pride nakrat polom... Z žalostnim srcem opazijo reveži, ki so šli pravokom na led, da se je z njih denarij brezvestno gospodarilo, da so ustavnovljali gotovi ljudje le zato posojilnice, da so si sami dovolj kredita pridobili, da so prvaške posojilnice posameznim ljudem le molzne krate...

Te in slične misli porodi velikanski polom, ki se je zgodil te dni v Šoštanju. Znana prvaška firma Ivan Vošnjak je prišla v take zadrege, da ne more več svoja plačila izvršiti. To bi za splošnost ne bilo najhujše, čeprav bi marsikdo pri tem trpel. Ali prvaški Ivan Vošnjak je bil tudi član nadzorstva Šoštanjske posojilnice. Pa ne samo član nadzorstva, temveč tudi dolžnik te posojilnice je bil. Vošnjakovi dolgori znašajo baje 1/4 mi-

lijona krov. Od tega denarja pa dolguje šoštanjski posojilnici 150.000 krov in celjski prvaški posojilnici menda 60.000 krov. Govori se, da je dobil ta denar celo v času, ko je bil že na slabih nogeh... Zdaj se preti in grozi vložnikom posojilnice, ki hočejo od posojilnice svoj denar nazaj. Glasom pravil bi morala šoštanjska posojilnica vložbe do 200 krov takoj nazaj plačati. Ker pa tega ne storil ali pa ne more storiti, so vložniki še bolj razburjeni. Ljudem se sicer pravi, da so posojilnice v zveri in da jamči ena za drugo. To pa ni res. Načelnik dr. Mayer je napravil vse mogoče poskuse, da bi dobil od celjske posojilnice denarja za izplačilo; ali dobil ni nič, kar vemo iz zanesljivskega vira. Naravno, da so ljudje hudo vzemirjeni in da se bojijo za svoje denarje. Kajti pribito je, da bode posojilnica pri Vošnjaku veliko izgubila. Pretenje in grozitve ljudem ne morejo pomagati.

Dobili smo o tej celi stvari več dopisov. V prvi vrsti naj objavimo sledečega:

Vsled tega ker je prvaški Ivan Vošnjak nezmožen poplačati svoje upnike in zlasti ker je nevarnost, da pride tudi šoštanjska posojilnica, katera mu jo posodila črez 150.000 krov, ob denar, začelo je ljudstvo svoj pri posojilnici naloženi denar nazaj terjati. Prvaški listi radi tega divijo kakor besne živali, očitajo naprednjakom in Nemcem, da so vsega tega krivi in obetajo hudo maščevanje. Nekateri listi še grozijo, da bode posojilnica morala nazaj terjati tudi denarje, katerje je ona kmetom izposodila in da bode vsled tega marsikateri kmet prišel ob svoj grunt. A vse to ne bode nič pomagalo. Da ljudstvo terja nazaj svoj denar, temu so krivi gospodje prvaški voditelji sami, kateri tako brezvestno stujim denarjem gospodarijo. Vsaki človek, kateri čuje, da je dala posojilnica Ivanu Vošnjaku 150.000 krov in baje krčmarju Kajšterju nad 70.000 krov posojila, si bode premisli, pustiti v takem zavodu svoj zaslužek, tembolj, če pomisli, da so tisti gospodje ki toliko denarja potrebujejo deloma člani posojilniškega odbora in sami sebi dajajo posojila, kakor in kolikor se jim

ljudi. Ali so morebiti naprednjaki in Nemci krivi tem vnebovpričnim rasmeram? Kar se tiče grozitev, tedaj se bode tem grozitvam pač vsakdo smejal. Napredna stvar se ne potaplja, napredna stvar gre naprej in potaplja se, kakor dejstva uče, le prvaki. Smešno je, groziti kmetom, da bode prišli ob domačijo, če bo posojilnica morala nazaj terjati izposojeni denar. Saj labko dobe kmetje denar pri drugih bolj varnih zavodih in za manjše obresti; ni enem ne bo treba svoj ga grunta zgubiti. Jako zanimivo pa je, da hoče posojilnica od kmetov nazaj terjati denar. Zakaj ne od Ivana Vošnjaka, zakaj ne od Kajšterja, Volka in sodrugov? Ta vam je lepa! Kmetje pozor, sedaj veste kakšni prijatelji so Vam ti gospodje. Šoštanjski prvaki obdrže denar, Vi kmetje pa naj bi svoj grunt morali zapustiti? Lepše se ti gospodje niso zamogli izdati.

Istotako smo dobili še sledeči dopis, ki ga tudi lahko pred sodnijo dokažemo ter se glasiti:

"Kakor je obče znano, nahaja se tukajšna prvaška posojilnica v hudih denarnih skripcih. In kdo je temu poglaviti vzrok? Sploh se govori, da nihče drug, kakor načelnik posojilnice dr. Franjo Mayer. Kako lahkomišljeno je gospodaril z posojilničnim premoženjem, spričujejo naslednja dejstva. Posodil je tukajšnemu tovarnaru Ivanu Vošnjaku ogromno sveto 150.000 K, kakor se govori samooblastno, ne da bi se bilo to ogromno posojilo zavarovalo po intabulaciji. Šele, ko je Ivan Vošnjak prišel v denarno stisko in to naznani svojim upnikom na Dunaju in drugod ter prosil, da bi ga blagovolili milostno čakati do konca januarja, kajti prej ne more plačati — še le zdaj je dal dr. Mayer vknjižiti terjatev posojilnice na Ivan Vošnjakovo posestvo, češ, zdaj je začelo hudo smrdeti, kajti, ako se ne posreči Ivanu Vošnjaku, da bi se poravnal s svojimi upniki, je krida neizogibna, in jake veliko vprašanje je, bo li prišla posojilnica do svojega denarja. Ravnato lahkomišljeno je dr.

Kadar gorè potujejo...

Povest od sovrašča in ljubezni.

Spisal Karl Bienenstein.

(8. nadaljevanje.)

Težko je bilo Roziku pri srcu. Slutila je, kaj je vezovalo očeta na Jožeta; in bala se je, da bi Joža govoril, ako bi ga ne vzel. Kaj naj bi napravila? Na eni strani otroška ljubezen, na drugi ljubezen do Tonita; veliko tajnih solz ji je to stalo. Ko bi zamogla vsaj s Tonitem govoriti. Ali ta je bil zanjo nedosežljiv. Gori k njemu ni mogla in pisemce poslati ni hotela, ker ni marala izdati svojo tajnost. Saj ni vedla, da je bila ta njena tajnost med mladino že davno znana.

Joža pa je čakal s hrepnenjem na odgovor. Da je lažje čakal, sedel je zdaj vsak dan v krčmi; tako je v pisanosti nekemu fantu celo stvar povedal.

»Kaj, ti hočeš Roziku?« se je nasmejal fant. »Ljubi prijatelj, pa si prepreno vstal.« — »Kaj hočeš, s tem reči?« je vprašal Joža. — »Ali me ne razumeš? Prepozno si prišel, Rozika ima že druga.« — Ta novica je napravila Jožovo glavo malo jasno. Stisnil je pest, pogledal fanta ojstro ter vprašal: »Kdo pa bi bil drugi?« — »Eden, na katerega niti ne misliš. Kaj pra-

viš?« — Joža je premišljaval, ali pravega imena ni našel. Postal je razburjen in zakljal končno: »Povej vendar; ali menda tudi ti nič ne veš.« — »O pač, kaj praviš, ako ti povem, da je to Požurnikov Toni?« — Joža je skočil po konci in postal v hipu trezen: »To ne bode šlo, v vso večnost ne!« — »Bo šlo, bo!« je dejal fant. Ali Joža tega še vedno ni verjel. Šele ko mu je fant o nedeljskih sestankih zaljubljenih pravil, je bil Joža prepričan.

Ko je prihodnjo nedeljo prišel z Zagorjanom skupaj, vprašal ga je: »No, ali si z Roziko govoril?« — Zagorjan mu je podelil roko in rekel: »Kaj-ne, midva ostaneva dobra prijatelja, čeprav se ti ne bode dopadlo, kar ti moram povedati.« — Trdno je stisnil Joža roko in dejal: »Nikdar ti ne budem sovražnik. Da si za-m govoril, vem in ti verujem in da me tvoja Rozika ne mara, razumen. Prvi sem v njenih očeh le lump, drugi pa je Požurnikovo gospodarstvo lepše kot moja koča.« — Čudno je Zagorjan gledal. Niti odgovora ni našel. Potem je končno rekel: »Ti vendar ne bodeš rekel, da — Ali z jeklenim mirom je rekel Joža: »Rozika in Požurnikov Toni sta zaljubljeni par. To sem hotel reči.« — »To ni res,« je zavpil Zagorjan. — »Pa je le res,« je zagotobil Joža. »Sploh pa ne razumen, zakaj se jeziš? Tvoja hčerkica je pametna in si misli, hiša je boljša nego koča in vedno itak ne bodeš živel.

Potem je vse sovražstvo končano in sedela bo v gorkem gnezdu. — »Moja Rozika ne pride na Požurnikov dom. In ljubezen se mora takoj ponehati. Zato budem že skrbel.« — Zagorjan je kar divjal. Komaj ga je Joža pomeril in peljal v gostilno. Kajti hotel mu je še marsikaj povedati, da bi njegovo jezo še povečal. Hotel je pa, da bi se ta jeza proti Tonitu in ne toliko proti Roziki obrnila.

Ko je šel Zagorjan proti domu, bil je prepričan, da je šla Rozika Tonitu le na lim in da je hotel Toni s tem le njo in njenega očeta zasramovati. Vzel si je naprek, da poduči Roziko o tej grozni zmoti. Zvezčer, ko se je že precej mračilo in so se pričele svetli prve zvezde nad Samskogorom, poklickal je Zagorjan Roziko k sebi na klop pred hišo.

»Ti Rosika«, je rekel mirno, »vsi se h meni; govoriti imam nekaj resnega s teboj. Deklica je obledela. Kaj neki je bilo? Ali je Joža res že grozil? Z božljivim srcem se je vsebla k očetu.

Le-ta je pričel: »Izvedel sem danes nekaj, kar me ni razveselilo. Ko bi ne imel dokazov, bi tega niti ne verjel. Kaj praviš, kaj je to? — Rozika ni misila, da bi bila njena ljubezen izdanja in rekla je mirno: »Ne vsem!« — »No, potem ti moram že sam povedati. Slišal sem, da imaš s Požurnikovim sinom ljubezen. Ali je to

V nedeljo 12.1. ob 3. uri shod v gostilni Marinič pri sv. Urbanu. Pridite vsi!

Mayer dal tudi Franju Rajšterju, bivšemu županu blagega? spomina na svojo roko 73.000 krov. Mi povdajemo, da je to storil dr. Mayer vrlo lahko in slišljeno, kajtor pasiva in aktiva (dolgov in premoženje) Franja Rajšterja natančno pozna (in te razmre morajo vendar domačemu advokatu znane biti), tako ogromnega posojila ne bo na lastno roko dovolil, marveč se bo s celim načelništrom in nadzorništvom temeljito posvetoval — v posebni seji — ter vprašal: „Ali smemo toliko dati?“ Čemu se pa voli nadzorništvo? To na jostreje graje vredno samo oblastno postopanje dr. Mayerja je napotilo ljudstvo, ki je svoj skravimi žulji zasluženi denar v posojilnico vložilo, da je začelo resno premisljevati, kaj pa ko bi Ivan Vošnjak in Franjo Rajster svojih posojil ne mogla posojilnici vrnilti? Nevarnost je velika za naše vloge, dvignimo iz posojilnice, predno bi vtegnulo biti prepozno. Govorjeno, storjeno! In vsej ljudstvo prihaja kakih 14 dni sem ob uradnih urah v posojilnico po vloženi denar v takem številu, da je nastal za posojilnico „Run“ v popolnem pomenu besede. Žal, da je malo tako srečnih, ki bi dobili svoj denar. Prvi došli še prejemajo po 200 K., kdor pozneje pridevne dobi več, in dr. Mayer z bledim obrazom naznani čakajočim vlagateljem: „Z daj pa ni več denarja“, dasiravno je posojilnica po svojih pravilih ovezana vsaki stranki takoj 200 krov izplačati. Ne morete si misliti nevoljo ljudstva, ki ne prejme več 200 kr. in mora po dve, tri, in še več urdaljno pot zastonj storiti. Slišali smo že, da je drug drugega preklinjal, pa kako ljudstvo zdaj preklinja dr. Mayerja, s kakimi priimki ga obklada, kaj takega še nismo dozajšali. Nekateri vložijo prejetih 200 K. ali v nemški „Credit-Verein“ v Soštanju ali pa v novo ustanovljeno „Raiffeisenovo“ pri sv. Mihelu. Da bi se vzdigneni denar ne stekal v imenovana dearna, zavoda, so si nekatere „kušnje“ glave izmisile izborno konkurenco. Ustanovili so: „Obrtno hranilno in posojilno društvo Šoštanj“. Pripomniti nam je, da so to najudaniji pristaši Dr. Mayerja. In kdo so te finančne kapacite? Načelnik je: Vinko Wokau trgovec v Soštanju, blagajničar je: Ivan Šmigov klobučar, in tega namestnik: Ivan Zupanc gostilničar. No ali smemo vprašati in prositi za kakih 73.000 kr? To morajo biti sami Rothschildi? C. kr. zemljiščna knjiga čisto drugače govorji. Gosp. načelnik nima — skoraj nič. G. blagajničar nima nič. G. namestnik ima manj — ko nič. Zdaj pa le po denarje!

Tako naši zaneanjivi dopisniki. Bojimo se najhujšega in smilijo se nam vlagatelji, ki so v takih skrbih. Ali — novega to ni nič? Prvaštvo je v vsakem oziru dogospodarilo in nedolžno, zapeljano ljudstvo plačuje račune za prvaške brezvestnosti.

Slučaj v Soštanju nam je novi dokaz, da je prvaštvo vseh barv in strank v elikansk a nevarnost za ljudstvo.

res? — Rdečica je oblika dekleta, ki je stisnilo obraz v roke in tiho odgovorila: »Ja. — Ja? Ja praviš?« je zaklical Zagorjan in prijet Roziko trdo za roko. »In na me nisi mislila? Zagorjanova hči in Požurnikov fant, — ali ne veš, da ne moreta nikdar, dokler bode svet stal, skupaj priti?« Izpustil je Rozikino roko in rekel malo milejše: »Ti si neumna deklica, ti si se pustila od fanta pregovoriti. To ti pač ni povedal, da te ima le za norca in te hoče še nesrečno napraviti.« Ne, oče, tega noče. On me ima res rad,« je Rozika odgovorila. Ali glasno jo je oče pretrgal: »Ne govor mi nič. Od tebe ne budem izpoznan Požurnikovih ljudi. Ti hočejo le-to, kar nam je v škodo! Cela stvar je zdaj končana. Razumeš? K sreči je fant zdaj na planini. Dotlej smeš še na kor. Kadar zopet pride, se tudi to neha. Povej to učitelju! — Njegov glas je bil grozoviti: »Ali ko bi zopet kaj slíšal, potem bo huda. Kajti z nam in Požurnikovimi ni sporazumljena. Preje gre Samskagora na potovanje. To sem ti hotel povedati in ravnav se po tem. — Brez da bi počakal odgovora, je vstal in šel v hišo. Zagorjanka je bila sedela pri odprtrem oknu in poslušala pogovor. Cutila je veliko žalost, tako da je pozabila na svojo lastno bolest. Materina ljubezen se je zbudila v nje, globoka in bolestna. — Kaj pa si imel z Roziko? je vprašala moža. — To ti nič mar!« je

Politični pregled.

Denar dela . . . Pred nami leži nekaj številki, ki označajo velikanske dobičke velikih kapitalistov l. 1906. Fabrike tkanega blaga v Pottendorfu, Kleinmünchenu, Floridsdorfu so napravile velikanske dobičke; tako so znašali dobički lastnikov (akcijonarjev) od 10% do 11½% dividende. Iztotako so se zvišali profitti pri rušniških družbah. Rudniška družba v Mostu na Češkem je plačala 15% dividende, severno-češka 12½%. Največje dobičke pa so dosegli kapitalisti v železni industriji. Družba železne industrije v Pragi je plačala 42½% dividende, kar znači, da dobiček vsak član te družbe za vsakih 100 K. 42½% dobička. Alpine montanska družba plačuje 18% itd. To je posledica kartelov. Železo, ki ga potrebuje kmet, obrtnik, država, je tako draga, da je to naravnost nezgodno. V tem oziru naj bi storili poslanci svojo dolžnost in postrigli požrešnemu kapitalizmu kremlje.

Graf Radecky. 5. prosinca t. l. je bilo 50 let, odkar je zatrisnil Jožef grof Radecky, c. k. avstrijski in ruski maršal svoje trdne oči. Po vsej državi se obhaja ta dan sloveno. Kajti Radecky je bil eden najpomemljivejših vojskovodij avstrijskih. V najresnejših urah je z železno pestjo obvaril državo pred nesrečo in stramoto. Rojen je bil 2. novembra 1766 v Trebnici na Češkem. Kot 18 letni mladenič je vstopil kot kadet v kirasisirski regiment št. 2. V vojski s Turki l. 1788 se je že opetovano odlikoval, zlasti pri obleganju Berbirja in Belgrada. Leta 1794 in 1795 se je bojeval kot ritmojster ob Renu. Ko je pričela vojna l. 1799, bil je že povelenjak pionirskega korpusa. V bojih proti Francuzi se je večkrat pokazala njegova hrabrost. Leta 1829 je postal general kavalerije in poveljnik trdnjave O'umec. Leta 1831 pa, ko se je pričela nova vojna v Italiji, postal je tam zapovedujoči general. Leta dolgo je vzdrlaval tam mir, dokler ni prineslo viharno leto 1848 novih bojev. Zdaj je dosegel Radecky največ lovork, ko je premagal Italijane v krasnih bitkah pri Sv. Luciji in Novari. Odlikovan z najvišjimi častmi, kakor so jih dosegli le najznamenitejši vojskovodje, je stopil Radecky v 91. letu svoje starosti v pokoj in je kmalu potem umrl. Za njegovim pogrebom je korakal sam cesar Franc Jožef... Jeklena narava, železna volja in nepremagljiva hrabrost so bile lastnosti Radeckega. In te lastnosti so mu pripomogle tudi do naslova „očeta svojih vojakov.“ 50 letnica smrti grofa Radecky je velepomembni dan v avstrijski zgodbini.

Dopisi.

Puščava. Vrli naš „Štajerc“, poročati ti moram iz našega kraja nekaj vročic. Ker se nas ni sneg zapadel, ter imamo vkljub temu še tudi lepo vreme, imam priložnost si ogledati naše razmere. Pri nas je že nekaj starijev, kateri preskrbijo za otroke nemški poduk. Zakaj pa grejo otroci v nemško šolo? Ko grem po cesti iz Št. Lovrenca proti Puščavi, me sreča mnogo šolarjev, kateri grejo mimo Puščavske šole v Št. Lovrenško šolo. Vprašam jih, zakaj grejo v sosedno šolo; mi odgovorijo: Ker v Št. Lovrenški se nemško naučimo! Čast gre Št. Lovrenškim

surovo odgovoril in šel v kuhišnjo. Ali ona je šla za njim in rekla: »Tako mi ne uideš, mož,« je dejala in njen mehki glas je postal ojster. »Rozika je moj otrok kakor tvoj in tudi jaz hočem govoriti, kadar se gre za njeni sreči.« — »Aha, ti si poslušala?« — »Sedela sem pri odprtrem oknu.« — »Iz tebi menda ni prav, kar sem, rekel? Ti hočeš hčerko Požurnikovim dati? Pridnemu Tonitu!« Grdo se je narežal. Žena pa je odgovorila: »Jaz Tonita ne poznam. Ali Rozika poznam in vem, da je pridno dekleta in da ne ljubi gotovo ne lumpa. In nesrečna mi ne sme postati hčerka, tega ne trpm. Kajti jaz vem, kaj se to pravi. 24 let živiva skupaj in niti enega dne ni bilo, ki bi mi prinesel srečo. Bila sem ti le dekla. Od ljubezni nič. Tako sem postala bolana in stara ženska, ki prosi vsak dan Boga, da napravi kmalu konec. Ako že nimaš srca za tovo ženo, imej ga vsaj za svojega otroka. Drugače sploh nisi oče!« — »Glej, kaj vse veš, se je krohol;« ali nisem skrbel za Roko, ali ji kaj manjka? Ali ljubezni s Tonitonem ne trpm. »Kar se spominjam, nam niso Požurnikovi nečesar storili.« — »Tako, in telica? Ali je to nič?« — »Tega si bil sam kriv!« — »Kaj praviš?« je zakričal. Ti, moja žena, mi to rečeš? Torej imam sovražnika v lastni hiši! Zdaj me bodec izpozna!« Zagorjanka je postala bleda, ali rekla je s krepkim glasom: »Jaz se

učiteljem; le tako naprej! To je potem razvidno, to labko spozna vsak pameten človek. Zakaj pa plačujemo mi farani učitelje? Zato, da bi otroci v domači šoli se naučili potrebine nemščine. Pa več večjih posestnikov so hudi nasprotniki nemške šole, ako ravno sami znajo dobro nemški, ter svoje otroke lahko pošiljajo v mestne šole. Ubojim otrokom pa strašansko branijo nemškega učka. Koliko potem trpijo ubogi slov. fantje pri vojakih! Vojška komanda je bila nemška vsikdar in še bo, ne bo slovenska, če se bi vsi nasprotniki nemške šole na glavo postavili.

Opozavalec,

Sv. Barbara v Halozah. Mislite si, g. urednik, delovanje našega župnika Vogina! Ni mu bilo dovolj, da je vzel g. Ograditi vinski mošt in zrnje, temuč tudi mesečno plačo, katero je imel kot duhovnik, povrh še mu je moral plačati 20. krov. Ali mi farani gotovo znamo, da posestvo v občini Gradiš je za kaplanov strošek zabilježeno. Sedaj že ima tožbo radi poročanja, ker je mislil da so ubogi viničarji tako neumni, da se ne bodo znali priti. Ali je to krščansko delo za župnika? ali imajo sedanjega časa duhovnike, od škofa dano nalogu, ubogo ljudstvo na deželi kar iz kože derati? Ali ste pozabili na pregovor: s kako mero merite, s takoj se Vam bode odmerjalo? in: kadar je posoda polna gre čez? Dan 26/XII. 07 je imel pritljivavec ali kaplan Rabuzej iz prižnica na poslušalce govor, in je izrazil, da je sedaj čas, vse slabe časnike odstraniti, in je pri temu „Štajarc“ posebej omenil. On dobro zna, da njemu ravno „Štajerc“ največ preglavic dela, ali mi se njemu ne bodemo dali komandirati, ker je premajhne postave.

Proč, proč še mi poberi,
Ti črni strakoper!

Škodljiv si nam faranom
Z Rabuzekom kaplanom!

Vsevedež.

Lastniki gozdov, pozor!

Kmet je še vedno premalo prebrisan, kajti vsak dan se vidi zopet lopove, ki ga opeharijo za njegovo lastnino. Lastniki gozdov, pazite na zaklade, ki jih imate v vašem drevju!

Iz okraja Brezno (Fresen) se nam piše v tem oziru:

Pred okroglo 2 letoma so prišli kranjski lesni trgovci v našo pokrajino. Šli so k 70 letnemu bolehnemu posestniku, ki je bil lastnik čez 200 johov. V gostilni nekega sorodnika se je pošteno pilo ter prodalo posestvo z vsem (konji, voli, krave, svinje, krm, orodje) za 18.000. Krčmarica, brez katere bi se ta „kšeft“ ne naredil, je dobila zato pitano prase. Samoumevno je mislil posestnik, da je prodal posestvo za 18.000 goldinarjev, kajti toliko so mu že drugi ljudje ponudili. Ali dobil je pogodbo za 18.000 krov. Po lastni izpovedi kupcu je bil celotni inventar 7000 krov vreden. Za posestvo čez 200 oralov bi dobljil kmet torek le 11.000 krov!!! Kupci so gozd posekali ter vzeli na zemljo hipoteko za 20.000 krov!!

To je en slučaj! Oglejmo si drugega. Isti kupci so se obrnili do nekega pijačevanja udanega kmeta, ki je bil vsled pijačevanja popolnoma nezmožen za delo. Kupili so od njega 2000 metrov (Festmeter) lesa za grozno nizko

ne bojim. Hujše kakor že je, ne more postati. Dolgo sem gledala, kako nas dela tvoje grešno sovraštvo vse nesrečne. Zdaj pa, ko se gre za srečo otroka, ne ostanem mirna. Nočem, da bi me Rozika še v grobu proklinala, če: moja mati me je izdala. Predno napraviš Roziko nesrečno, moraš šele z mano stvar končati. — »To bode že šlo.« — »Dokler budem mogla govoriti, ne, Zagorjan,« mu je grozila. »Ne pozabi, da vem, da nisi bil v oni noči doma, ko se je Požurniku telico ustrelilo.« Na te besede je postal Zagorjan blek znotiz. V prvem hipu je hotel na ženo skočiti in jo umoriti. Ali potem se je hripcavo, nenanavorno zakrohotil in je zapustil kuhišnjo. Zagorjanka pa je padla na stol in pritisnila suhe roki na nemirno srce. Ni vedla, je li doseglj zmagje, ali bila je zadovoljna, ker je prvič kot mati za svojega otroka govorila, — Rozika pa je sedela z zaprtimi očmi in roke v naročju. Vroče ji je postalno v očeh in strašno je zajokala.

Ti so šumeli gozdovi skozi noč. Od nekje se je čulo šepetanje potokovo. Nakrat pa je od daleč zazremelo: od Samskega se je zopet kos skalovja odtrgal in šel v dolino. Rozika je pogledala s solzanimi očmi proti gori in si mislila: Ali boste šla Samskagora na potovanje? ...

(Naprej prihodnjie.)

ceno ter kratki termin. Posestnik ni imel niti pojma, kaj in koliko je „festmeter“ in ni mogel les v določenem terminu oddati. Kupci so ga vsled tega za sveto 40.000 kron tožili!!! Prödani les je znašal 22.000 kron...

Tako se godi s kmetom, ki se pusti opehariti! Zanimivo je tudi, da je bila pogodba pri prvi kupčiji pri prvaškemu notarju, pogodba pri drugemu slučaju pa pri prvaškemu doktorju Rozinu uresničena.

Kmetje! Kadar delate kupčije, obrnite se do strokovnjakov, do ljudi, ki razumejo zadevo! Ne delajte kupčij v krēmi! Tako se boste obrnili sleparje gotovih lopovov, ki špekulirajo edino na nevednost ljudstva.

Huda zima brije!

Imejte tedaj usmiljenje z živali, ki trpijo neme!

Skrbite, da bodo hlevi dovolj topli, da se živino pokrije, da dobri perutnina potrebe hrane, da se od strani budobne mladine ptički ne zaledujejo in da dobri naša dobrotnica ptica hrane.

Pomagajte živali,

kajti ona čuti kakor mi!

Novice.

Shod v Leskovcu. Preteklo nedeljo se je izvršil shod naše stranke v Leskovcu v Halozah. Veliki prostori gostilne Vindš-Blodnik so bili do zadnjega koticka natlačeno polni. Ko se je zborovanje v imenu vodstva „Štajerčeve“ stranke otvorilo, bil je g. občinski predstojnik Kmetec predsednikom izvoljen. V krepkih besedah je ta shod pozdravil ter podelil besedo uredniku g. Linhartu. Govornik je v čez eno uro trajajočem govoru razjasnil politični položaj posebno z cizrom na sprejetu avstro-ogrsko nagodbo. Označil je ojstro izdajstvo prvaških poslancev in klici ogorčenja iz vrst zborovalcev so dokazali, da obsajojo vse volilci nastopanje poslancev. Živo odobravanje je sledilo zanimivemu govoru. Govorili so še razni posestniki, nakar se je zaključilo shod, ki se je izvršil brez vsakega nereda. Leskovski farani so dokazali, da so se vedno in bodo ostali napredni. Čast tej vrli haložanski fari!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. 30. dec. so se vrstile občinske volitve v Laškemtrgu. Nasprotniki se niti pokazali niso. Ednoglasno so torej naprednjaki zmagali. Izvoljeni so bili gg.: A. Weber, J. Drolz, dr. E. Schwab, dr. A. Mravlak, O. Witzalm, R. Valentinitsch, R. Herrmann, B. Falta, G. Kothauer, H. Wagner, G. Benedek, M. Koschier; nadomestniki pa A. Standegger, K. Benešek, N. Krotih, F. Rauniker, M. Hötzl, F. Kokol. Živeli naprednjaki!

Očetje minoriti, ali spite? Prijatelj nam piše: V torek, 7. t. m. ob 6. uri sem prišel v minoritsko cerkev v Ptaju. Bilo je precej ljudstva, ki je z mano vred čakalo na sv. mašo. Ali do 7. ure ni bilo nobenega minorita v cerkev, — „očetje“ so spančkali in sanjali sladko, kajti ni bilo ravno nobene maše plačane. To so čudne klošterske šeg. Hm, hm...

Rabuzove burke. Rečeš, kar hočete: kaplan Rabuzek mora biti — bolan. Toliko kozlov je že ustrelil, toliko neumnosti napravil, toliko pojavljanja dal in tolikokrat že občutil ojstro kratečo „Štajerčovo“, — pa še ne miruje. Komaj je prišel v sv. Barbaro v Halozah in že je pričel nadaljevati svoje čudovito življeno. Ko se je peljal s pošto, popraševal je takoj, katere učiteljice so v sv. Barbari nastavljene. Mogoče je mislil svoj neprecenljivi ljubki obrazek tamkaj predstaviti. Ali žaliboze, haložka dekleta so, kar se njegove osebe tiče, kako izbirčna. Tudi menja Rabuzek vedno svoje nazore kakor kameleone. Ko je prišel v šolo v 5. razred, se je učitelju Kosiju nemško predstavil. Drugi dan pa je dobil od pošte recepis in ga je zahteval takoj v slovenskem jeziku. V spovednici se obnaša tako kakor birič pri dražbi. Vse grehe, ki se mu jih pove, ponavljajo glaso, kakor n. pr.: „Kaj, piani ste bili? Sovraštvo imate, v prepri živite“ itd., — in take besede kaplana se sliši po 15 korakov daleč v cerkvi. Dne 14. decembra je šel

Rabuzu neko osebo v Brezovcih sprevidati. Bil je pa tako vihrov, da je pred oltarjem štolo izgubil; opazil je pa to šele v omenjeni hiši, kjer bi štolo potreboval, pa jo ni imel. Lepo je to za katoliškega duhovnika, kaj? V spovednici pa razgraja Rabuzek in klofuta ljudi z brevirjem ter molitvenikom. Ni čuda, da mu je nepovabljeni gost brevir — odnesel. Menda si misli Rabuzu s tem haložanska dekleta pridobi? Pa se brido moti. Prebivalci fare sv. Barbare vprašajo knezoškofa: Ali je to zahvala za lepi sprejem, ki smo ga knezu in škofu ob kanonični vizitaciji priredili, da se nas „osrečuje“ s tem palčekom Rabuzom? Ali vsaka stvar končno enkrat in zdi se nam, da bode končalo tudi Rabuzovo rototanje...

Iz sv. Urbana pri Ptaju je odšel prvaški kaplan Podplatnik. Prestavljen je na Hajdin pri Ptaju. Kar je ta kaplan v sv. Urbanu zadnje čase počenjal, to presega že vse meje. Molčali smo, ker smo vedeli, da jo bode kmalu odkuril. Za zdaj čestitamo faranom v sv. Urbantu, da so se znebili tega kujskajočega črnega tička. Povemo pa Podplatniku že danes, da v Hajdinu niso tla za farško gonjo. Ako ne bode izvrševal svoj duhovniški posel, potem upamo, da mu bode tamоšnji žalibog bolani župnik resnico povedal. Na vsak način pa imamo kratečo za Podplatnika. Fant, nucej pamet...

Sultan Roš — adijo! Trboveljska občina je rešena hude more, ki jo je tlačila leta sem. Due 4. prosinca so bile volitve za župana ter občinske svetnike. Izvoljen je bil za župana okrajni šolski nadzornik g. Gustav Vodušek. Za županovega namestnika je bil izvoljen g. Johan Krammer, v občinski svet pa gg.: F. Dežman, Jos. Goropešek, R. Tenschert, F. Krassnigg, R. Diermayer in F. Sušnik. Očka Roš so torej polnoma pogoreli. Boj ki smo ga pejiali naprednjaki proti temu „paverskemu gospodu“, je končal z našo zmago. Trboveljci so dokazali, da smo imeli z našimi napadi na tega človeka prav. Celo njegova „narodna stranka“ je pustila Roša na cedilu, ker je bilo menda celjake gospode sram, da bi se potegovali za korumpiranom, blatno „vlado“ Roševom. Očka Roš so torej pogoreli! Do prihodejših volitev ostanejo še poslanec, ali potem jim bode pač tudi tam odklenkalo. Sic transit gloria mundi! Nikdo ne bode več klobučka pred „gospudem purgermajstrom“ Rošom snel, kajti telebih je iz županskega stolca. Torej, adijo, Roš! Županom je izvoljen zdaj g. Vodušek. Mi prizisamo, da je to mož na svojem mestu. G. Vodušek je inteligenter in brezstrankarski ter pravični človek. Cela občina ga spoštuje. Upajmo, da bode to spoštanje tudi obdržal, čeprav ga čakajo težke naloge. Kajti prevezel je dedčino po Rošu. Roš pa je občino zanemaril, Roš je uvedel korupcijo najhujše vrste, Roš je razbil zaupanje ljudstva do pravice in postave, Roš je uničil zaupanje do uradnega brezstrankarstva, Roš je posredno raznih ubojev in zločinov krv, Roš je napravil razmere, kakor so mogoče le v turškem pašaliku. Vse to mora zdaj g. Vodušek popraviti. Ljudstvu mora dati zaupanje do pravičnosti občinskega vodstva nazaj. Treba je pomiriti obrtnike in delavce. Treba je vzeti pasji bič in pognati pisanega, zločinskega Uršiča k vragu. Treba je ljudem zagotoviti, da se ne bode več uradno legalo in uradne tajnosti med pisanimi gosti izdajalo. Vse to in še veliko več je treba. Zaupljivo se obračamo do g. Vodušeka in upamo, da bode skušal red narediti. Za danes toliko. Pokazali pa bodo javnosti se večkrat rane, ki jih je prizadel zdaj propali Roš s svojo korupcijo trboveljski občini.

Črešnjevski fajmošfer, famozni Sušnik, o katerem smo že opetovano pisarili, je nagovarjal kmetico Marijo Vauhnik, naj se zavzema za klerikalnega kandidata Pišeka. Ker pa je mož te kmetice vrli naprednjak, morala je žena — sleparji. Napisala je po svoji hčerki na listek ime „Pišek“, brez da bi Vauhnik, ki ne zna čitati, to vedel. Zato je bila pred mariborsko sodnijo na 50 K globe obošnjena. S takimi volilnimi sleparji je bil Pišek izvoljen. In župnik Sušnik je kriv, da je kmetica obošnjena. Prišla bode tudi za Sušnika prava, ura! La potrpi...

Obsojeni pravki. Mlinarski posestnik Peter Majdič je bil obsojen na 80 K globe, ker je v nekem prizivu uradnike žalil. Plačati mora tudi vse troške. — Šoštanjski prvaški vodja dr.

Mayer je bil obsojen na 20 K globe, ker je žalil nekega konduktora. — Prvaški učitelj O. Slemenšek je opoval železniške ustanovitve in bil zato obsojen na 30 K globe. Ja, ja, — postava velja tudi za pravke.

Okraini zastop marenberški je sprejel predlog posl. E. Ber in tovarisev, v katerem zahteva v prvi vrsti določitev primerne tarife za račune živinodravnikov. Prebivalstvo ne more plačevati 10, 20, 30 krov za obisk živinodravnika in bi bila torej primerna tarifa res opravičena. Nadalje je zahteval okraini zastop od dejavnega odbora, da takoj odstrani živinodravnika Thannhoferja, kateremu se je pri obravnavi v Mariboru toliko svinjarj pokazalo. Upamo, da bode dejavnih odborov te opravičene želje vpoštevali. Kmetje, somišljeniki! Ne pustite se dopasti takega živinodravnika, kakor je ta židovski Thannhofer! Pri vas je moč!

Tečaj za kletsko gospodarstvo se vrši tudi to leto na sadjerski in vinogradniški šoli v Mariboru začetkom februarja (glej inserat!) Močni obisk, ki ga je pokazal ta tečaj lanskoto leto ter zanimanje udeležencev pri predavanjih, sta dokaz, da se je s tem ugodilo praktični potrebi. Res je poduk naših vinogradnikov potreben. Žetev grozd in dobava mošta, postajanje vina ter pojavi, ki vplivajo na vino se dostikrat podcenim. Koliko dobrih vin se ne razvije na zaščiteni način, dobri napake ali postane bolnih, ker primajkuje strokovnega ravnjanja. Kolikokrat se vino lahko pred boleznično reši, ako se izpozna vplive, ki povzročijo uničenje. Koliko posestnikov se bode izognilo po novi postavi določenim kaznim, ako izpoznajo bistvo vse zadev. O vseh teh vprašanjih se bodo podučevalo na temu tečaju. Tečaj za kletsko gospodarstvo je torej čas prima ter kmetu potrebna uredba.

Uradni dnevi okrajnega glavarstva l. 1908 so: v Celju vsaka sreda in sobota razven praznikov od 9. do 11. ure. Na Vranskem: 7. febr., 6. aprila, 11. junija, 4. sept., 3. nov. od 10. do 12. ure. Šmartje: 20. jan., 10. marca, 17. aprila, 12. maja, 10. julija, 11. sept. 16. okt., 18. dec. od 9. ure naprej. Trbovlje: 16. jan., 21. febr., 26. marca, 27. aprila, 5. junija, 4. avg. 5. okt. in 20. nov. od 9. do 12. ure.

40-letno delo. Cimperman Franc Pelko je bil decembra 1907 že 40 let v službi dejavnega zdravilišča v Rogaski Slatini. Dejavnih odbor mu je podelil vsled tega častno darilo 200 K, katero se mu je po ravnatelju v navzočnosti uradnikov ter poslov podelilo. Čestitamo zvestemu možu!

Požar. V noči od 30. na 31. dec. je nastal pri posestniku Pogorevcu v Sp. Pulskavi požar. Ogenj je vpepelil gospodarska poslopja, več svinj, vse perutnino, orodje, krmo itd. Požarni brambi se je posrečilo, da reši hlev in hišo. Posestnik je bil pri delu težko ranjen. Baje je hudobna roka začgal.

Vlomili so 1. l. m. pri krčmarju Jós. Leyrer v Mariboru. Tat je ukral več stvari.

Tatvina. Znana Vučina na Bregu pri Ptaju je ukrala krčmarju Savecu iz Ankensteina hranilno knjigo z 4000 K. Babura je bila šele pred kratkim zaradi tatvine otožena, ali vsled posmanjkanja dokazov oproščena. Upamo, da naredi sodnija to skrko zdaj neškodljivo.

Iz Koroškega.

Poslanec Grafenauer psuje koroško domovino. „Allg. Bauernzeitung“ piše: — Ko se je pri zadnjih državnozborskih volitvah nekega slovensko-klerikalnega duhovnika vprašalo, koga bode njegova stranka v okraju Pliperg-Borovlje za kandidata postavila, izrazil se je le-ta: „Prišli bodo zopet s starim kanonom Grafenauerjem“. Lastni pristaši smatrajo torej Grafenauerja za zastarelo orodje, s katerim se lahko strelja, kadar ni treba zadeti, temveč le grometi. Pri zadnjih državnih volitvah je bil Grafenauer na splošno začudenje izvoljen. Vedelo se je naprej, da bode ta poslanec od milosti farovžev v državni zbornici tako plesal, kakor mu bodo njegovi duhovniški gospodarji živigali. Dolgo ni vedel, kateri stranki pravzaprav v priča, dokler ga niso poslali duhovniški politiki v vrste klerikalnih Jugoslovanov. Od teh zadnjih se je pustil zapeljal, da je grdo svojo lastnodomovino v zbornicu napadel, namesto da bi stal ob strani drugih koroških poslancev. Prvič se je zgodilo,

da si predzrne poslane ciz Koroške svojo lastno domovino lepo Koroško, osramotiti. Ko bi bilo to resnično, kar je Grafenauer govoril, potem bi vladala nasilje in brezpravnost v deželi. V svojem govoru z dne 10. nov. 1907 je dejal Grafenauer: „Na Koroškem vporabljo postave le še orožniki in državni pravnik.“ — Ali ni mož obžalovati, da sploh še na Koroškem izhaja? Nove planinske železnice, za katere nista Grafenauer in njegova stranka ničesar, naprednjaki pa vse storili, so odprle pot, po kateri se naravne zaklade dežele lahko dvigne, vodne moči vporablja, industrijo razvija, — da ne bode v bogim deželjam in zlasti Grafenauerjevemu narodu pripadajočim ljudem več treba, izseljevati se v Ameriko. Upanje imamo zdaj, da pripeljemo tok tujcev tudi v naše kraje. Ali misli Grafenauer, da je tem uspehom, ki so koristni za Nemce in Slovence, pripomogel, ko je omadeval korosko domovino? Grafenauer je zahrbno noštene in zaslužene može napadal. Čudil se je, da so bili župani Ehrlich Dreyhorst, Orasch in Fischer pri povodni leta 1903 odlikovani od cesarja. Nikdar se ni upal Grafenauer tako nastopati, niti doma, niti v deželnem zboru koroškem. Šele v državnih zbornicah, v krogu kranjsko-hrvaških poslancev, ki se niso nikdar brigali, kadar so naši slovenski Korošci vsled ognja, povodni ali toče trpeli, je imel Grafenauer žalostni pogum, napadati najboljše može. Ko bi se podpore na mesto od županov in glavarjev po fajmoštrih razdelile, bi bil Grafenauer z vsem zadovoljen. Gnušno je nastopal Grafenauer proti županu Dreyhorstu, ki je v celi deželi spoštovan. Za to ravnanje Grafenauerja ima vsak dostojen človek na Koroškem le en — „psuf!“ Grafenauer zavida tem možem cesarsko odlikovanje. Obrekovanje in laž ne nadomestita zasluga... Kar je dejal Grafenauer o rabi slovenščine v uradih je neresnično. Uradovanje v nemščini je najbolj ednostavno in najcenejše. Koroški Slovenci so izjavili že opetovanju, da ne razumejo novo umetno slovenščino, ki se razlikuje od ljudske slovenščine. Sami Slovenci zahtevajo nemške spise... Tudi je Grafenauer šolo napadel. Vendar pa potrebuje in zahteva slovensko prebivalstvo nemški šolski poduk. Slovenci na Koroškem so s svojimi zemeljskimi plodovi odvisni od nemških kupcev. Zato so tudi Nemci prijazni. Tudi slovenski duhovniki so se nemščine učili in tudi Grafenauer bi ne postal poslanec brez nemščine... Ako s koroškim razmerami privandranici Kranjci niso zadovoljni, pa naj grejo, od koder so prišli. Ti ljudje so na Koroškem vedno le nemir delali.“

Posl. Nagele proti Grafenauerju. Kakor že povedano, je pljuval orglar Grafenauer v državni zbornici vsled komande prvaških farjev na svojo koroško domovino. Slednji Korošec, naj si bode te ali one narodnosti, mora biti ogorčen vsled tega postopanja. Le na hujskani človek more tako globoko padeti, da pljuje v svojo lastno skledo! Napredni poslanec Nagele je orglarja Grafenauerja tudi takoj za ušesa prijel in mu vrgel resnico v obrz. G. Nagele je rekel: „V imenu svojem in svojih koroških somišljenikov popravim Grafenauerjev govor tako-le: 1. Večidel Grafenauerjevega govora je le psovanje naše domovine. Da bi odgovarjal na psovko „pašovsko deželo“, stoji pod mojo čast in pod čast dežele. To je le divja besnosť nezadovoljnega političnega štamberja. 2. Neresnično je, da smatrajo Nemci slovenske Korošce za manj-vredne. Nasprotno smo ponosni, da se čutijo koroški Slovenci kot Korošci z nami gospodarsko in kulturno edini. Manjvredno je le postopanje Grafenauerja in njegovih duhovniških hujskakov, ki skušajo slovenski del koroškega prebivalstva nahujskati in deželno edinost razbiti. — 3. Pribijem, da se razlikuje koroška ljudska slovenščina popolnoma od pisne nove slovenščine in da ljudje to zadajo ne razumejo. Hvala Bogu razumejo vsi Korošci nemški jezik ter ga celo zelo radi rabijo. — 4. Brezstrankarstvo uradovanja je zaklad, kateremu imamo na Koroškem zahvaliti narodni mir, katerega razbiti je politični poklic Grafe-

nauerja. — 5. Pribijem, da odgovarjajo sedanje šolske razmere na Koroškem željam slovenskega prebivalstva; to prebivalstvo zahteva, da se deci v ljudski šoli nemščine popolnoma pridruži. — 6. Končno pa pribijem, da smatramo za najvažnejšo deželno naložbo, da se vzdrži obstoječe sporazumljene med nemškim in slovenskim kmetskim prebivalstvom. Naša dolžnost je, da nas protujemo z vsemi močmi Grafenauerja, ki hoče naše slovenske deželjane od Koroške odtrgati in jih z drugimi Jugoslovani združiti.“ — — Tako je odgovoril naprednjak Nagele orglarju. In zadel je prav! Kajti edini cilj vsega prvaštva je, da se razbije ljudska edinstva, da vlaži hujskanje, da se razcepí Koroška in združi s Hrvati, Srbi, Ciganji. Naravnost deželna izdajstvo je, kar počenjajo ti prvaški hujskaci.

Iz Borovelj se nam še poroča: L. 1891 smo ustanovili tukaj zadružo „Unterrosentaler Spar- und Vorschussverein“, ki ima zdaj 600 članov in denarnega prometa za 10 milijourov za seboj. Za rezervni sklad te izvrstne zadruge se je položilo 38.000 K., za podpore pa letno 18.000 K. Prvaški obrekovalci so pričeli zdaj to zadružo, ki je pravi blagor za ljudstvo, napadati. Lsžijo v svojem „S. Miru“ ter v „Lži-Korošcu“ podlo, da bi omajili zaupanje ljudstva. Kaj je na teh lažeh? Ničesar! L. 1906 je imela zadruža 1 milijon kron premoženja, letos pa še več. Lopove iz prvaškega tabora bode treba pred sodnijo privleči, da se jim da priliko, dokazati svoje laži! Boroveljska zadruža stoji trdno in tudi prvaško lopovstvo jo ne bode uničilo!

Mi gremo naprej! Pri občinskih volitvah v Vrbi na jezerni so zmagali v vseh 3 razredih naprednjaki. Izvoljeni so bili gg.: M. Bergin, dr. G. Eigstler, A. Morak, E. Ubing, F. Mayer, J. Jasser, V. Kointsch, P. Weisz, A. Wran, A. Katschnigg, K. Möslacher in J. Treiber, Živeli napredni volilci!

Obsojeni klerikalec. Proti odgovornemu uredniku klerikalnih koroških listov Johannu Smolingeru so bile vložene 3 tožbe zaradi žaljenja časti. Klerikalni listi obrekajo ravno vse, kar ni črno. Smolinger je bil obsojen na 200 K globe odnosno 20 dni zapora ter na plačilo troškov. Seveda, prave povozitelje lažjih političnih farške peteline se ne dobi. Ti „junaki“ se skrivajo za „Štromanom“. Fej čez lažnike!

Iz Brda pri Sv. Mohorju čujemo o napadih, ki se jih privoči neki lažnici dopisuh črnega „S. Mira“. Ranni ljudje se sicer ne jezijo čez napade farške canje, ki jo danes sleherni poštenjak zaničuje. Ali ožigositi treba delovanje tamošnega župnijskega provizorja Trepala, ki hujška in le hujška, namesto da bi svoj duhovniški posel izvršil. Ta mož, ki se pusti imenovati „duhovnik“ kupiči žaljenje na žaljenje in je res čudno, da se farani pustijo to tako dolgo dopasti. Mož ki bi moral biti „božji namestnik“ hujška otroke proti lastnemu sivolasemu poštenemu očetu. Poštene može imenuje ta „duhovnik“ „bike“ ter jim ponuja klofute. Natančno, da ima vsled svoje surovosti veliko s sodnijo opraviti. Lani že je stal pred sodnijo, ker je žalil naprednega poslanca dr. Waldnerja. Mislite, da je potem pametnejši postal? Nasprotno: psoval in bljuval je naprej, dokler ga ni sodnija drugič za ušesa prijela. Zdaj je bil „duhovnik“ Trepal na en mesec ječe obsojen. Ali ni to sramota? Ali ne čuti cerkvene oblasti, da škoduje tako divjanje po „S. Miru“ nahujskanih popov veri? Ali se bode res čakalo, da poprime ljudstvo samo metlico ter pomede vse te farške smeti iz lepe Koroške? ..

Vlom v cerkev. 26. dec. so vlomili tatoi v cerkev v Kapeli v Rožni dolini ter pokradli nekaj denarja.

Umrla je v Galiciji splošno priljubljena gospa Agnes Kogelnig, mati nadučitelja Marka ter nadučitelja Ferdinandu Kogelnig. N. p. v. m.!

Ogenj. V Seidolahu pri Borovljah je pogorela hiša posestnika F. Gaggli. Nezrečen je zelo priden človek. Baje je neki zločinec začgal.

Zopet požar. Noč po požaru pri Gaggelu je pogorelo gospodarsko poslopje Maicherjeve gostilne. Tudi tukaj je začigala hudočna roka. Ko je župnik v sosedini fari opazil ogenj, pretrgal je takoj polnočno mašo in prisel pridno pomagati. To je pravo krščanstvo! Vsa čast župniku! Baje začiga neka brezvestna baba.

Vpeljali so straž. Upajmo, da dobi sodnija zločinko v svoje roke.

Po svetu.

Nesreča. V bližini Brestana je zmrznilo 9 oseb na enem doevnu. — Pri Castelmuschio poleg Rake se je potopila barka. Utonilo je 3 oseb.

Hranilnice in sedanja kriza obrestne mere.

Spisal H. W.

Sredi oktobra t. l. so se zgodile v združenih državah Amerike industrijske krize, katerih posledice so bile, da so tamošnje vele-banke postale nezmožne za plačilo ter so vsed pomanjkanja denarja dajale in zahtevalo najvišje obresti. Na borzi v New Yorku je skočila obrestna mera zagotovi denar na enem doevnu na 120%. Posledica tega je bilo dejstvo, da je odtekal denar iz Evrope v Ameriko. Avstrijske državne banke so bile torej prisiljene, da povisijo svoje diskonte v novembri p. l. tako izdatno, kakor se to že desetletja ni opazilo. Oi vsegi tega je bila tudi Avstro-Ogrska prizadeta; kajti bančna rata avstro-ogrške banke se je zvišala na 6%. To je vplivalo na vse druge bančne zavode, ki so istotko svoje obrestne mere zvišale.

Nevarnost je bila zdaj, da odtekajo hranilne vloge od šparkas v banke; zato so skoraj vse šparkase obrestno mero za vlog razmerno zvišale. Ali šparkase se ne morejo ozirati na vsako izmenjavo na denarnem trgu; zato je ostala njih obrestna mera vkljub temu še nižja nego pri bankah, katerih namen je, da dobijo za vsako ceno vložbe. Elino sredstvo, da preprečijo hranilnice iz tega sledenje izgube je bilo, da zvišajo obenem obrestno mero za posojila. Šparkase sicer niso zavodi, ki iščejo dobička, temveč le humaniterne uredbe, ali to je bilo le potrebno, da se njih razvitek ne onemogoči.

Previdni človek bode seveda svoj denar raje v regulativni sparkasi naložil, kakor pa v družbenih in družbenih blagajnah ter bankah, čeprav se mu pri zadnjih $\frac{1}{4}$ procenta več oblubi. Kajti pri šparkasah (katere se ne sme zamjenjati z t. z. „posojilnicami“) prevzame jamstvo okraj ali občina in je dana torej popolna varnost.

Ali tudi široki sloji prebivalstva naj bi porabili dobičke, ki jim jih nudijo šparkase. Treba je podučno nanje vplivati, kajti splošno koristno je delovanje šparkas. Koliko manjših svot se obdrži raje doma, kar je nespametno. „Mali štedilec“ ima razne dobičke, ako naloži svoje denarje v domači šparkasi. Oi je siguren, da je njegov denar dobro shranjen in dobi tudi obresti, ki se večinoma polletno kapitalu pripisuje. Ako pa pridrži svoje male prihranhe doma, jih porabi lahko ob vsaki priliki. Končno se pa mora tudi omeniti, da porabijo uspešne šparkase svoje dobičke v dobrodelne in koristne namene v okraju ali občini in vsakdo, ki potrebuje kredita, ga dobi lahko proti malimi obrestmi.

Pospesevati dobre šparkase in to pri vsaki priliki je potrebno in koristno delo!

Književnost in umetnost.

Kmetsko časopisje. List „Bauernbündler“, glasilo štajerskih naprednih kmetov, bode izhajal od novega leta naprej pod imenom „Landbote“ kot glasilo novo ustanovljene nemške agrarne stranke. Ta list „Landbote“ (Gradec, Hauptplatz 14) košta na leto 5 K 20 h in bode izhajal vsako nedeljo. Priporočamo ga onim, ki se naročavajo tudi na nemške liste.

Gospodarske.

Čiščenje vina. (Nadaljevanje in konec.)
Ker začne ta raztopina kmalu plesneti in gnjiliti, je ne smemo nikdar dolgo hraniti, ampak jo vsakokrat sproti napraviti iz suhe, trdne želatine. Posebno primerno je čiščenje z želatino pri vinih, ki so postala rjava, če smo jim prej dodali nekaj žveplaste (schwefelige) kislino. Žveplasta kislina zabranjuje zarjanje vin, a ne more vin, ki so že temna ali sluzasta, ozdraviti. Kalno vino moramo torej očistiti pri tem

* Glej stev. 51, l. 1907.

še z želatino. B. Čiščenje z beljakom. Z beljakom čistimo najbolj težka likerska vina, bela vina in rdeča, ki imajo iznogu čreslovine. Beljak daje z vinsko čreslovino enake spojine, kakor želatinu. Za tako čiščenje se smoje rabiti beljaki le od svežih kurjih jajec; za en hl vina zadostujeta 2–3 beljaki, kakor je pač vino kalno. Da se beljak lahko enakomerno razdeli v vinu, ga moramo prej razpeniti; isto dosežemo tudi, če stisnemo beljak skozi kako platno. Beljak se potem zmeša z vinom, tako da nastane ena komerna, redka mešanica, ki jo prilijemo vinu. Potem pa moramo vse še enkrat dobro premešati, da se beljak lepo razdeli med vinom. D. Kako se določi množina čistila. Če hočemo vino uspešno čistiti, potem moramo, kakor sem že prej omenil, najprej s poskušom določiti množino na sredstva. Množina se namreč ravna po tem, kako kalna so vina, koliko čreslovine imajo v sebi. Pri vinih, ki imajo malo čreslovine in ki so zaradi tega zelo kalna je nadalje dobro, da dodamo vino nekaj tanina, da se napravi kolikor mogoče mnogo drožij, ki že same vino precej sčistijo. Poskus, koliko čistila bomo rabili, se napravi na sledeči način: Vzame se 1 l vina in doda se mu prej opisane 1% ne želatinske raztopine, ali tudi raztopine iz vizinega kleja. Množino raztopine določimo z mero, ki ima razdelitev po kubičnih centimetrov razpolojne rabimo, da se sčisti 1 l vina, toliko gramov želatine ali vizinega kleja rabimo, da sčistimo 1 hl vina. II. Precejanje ali filtriranje V našem kletarstvu se je v zadnjem času precejanje hitro vdomačilo in zelo hitro razširilo. Potreba da se kalna in vsled tega neokusna vina hitro sčistijo in naredijo pripravna za prodajo in sicer v velikih množinah, je prisilila industrijo, da je izdelala take aparate, ki jih ima in rabi že dolgo kemična veleindustrija. Sake, ki se rabijo v kletarstvu, lahko delimo v več skupin: 1. Skupina. Precejavci ali saki iz sukna, pri katerih, se razdeli vino na veliko ploskev; sem spada holadski precejavci s prostimi visečimi vrečami, oni, pri katerem vise vreče v oceldini in Cerovčev brzi precejavec v Braku ob Muri. Da so platna in sukna bolj gosta, zato jih namažejo ali vizinim klejem ali pa z želatino. Pri precejanju s holandskim precejavcem pa pride vino preveč v dotiko z zrakom in zato postanejo taka vina lahko zopet kalna. 2. Skupina. Stroji s precejalnimi stiskalnimi. Sem spadajo: precejavec z okvirjem, Simonetonovi stroji, Euzingerjev precejavec in Seitzova precejavnica stiskalnica z azbestom. Pri teh strojih imamo ali sukno ali pa fina rešeta iz železa, med ktere se pred precejanjem vtisne kaka luknjičasta snov, n. pr. azbest ali pa prst za čiščenje. Skozi to lego mora potem iti vino, ki se čisti. Ker vinske kislino razjedajo kovinske dele stroja, so večkrat pri teh strojih narejeni notranji deli iz lesa. Imeli smo priložnost, da smo poskušili zelo solidno konstruirano precejalno stiskalnico z azbestom, ki jo je naredil Seitz. Delala je izvrstno; žal je samo, da nima vrednosti za kako manjšo klet, ker je zaradi kovinskih sestavin zelo draga. Pri Seitzovi precejalni stiskalnici se rabi čist, opran azbest za filtriranje; tudi te mase ni treba prati, ker se samo enkrat rabi. 3. Skupina. V tej imamo precejavce z precejavno snovo. Vino mora namreč, da se sčisti, iti skozi luknjičasto tvarino. Tukaj razločujemo bobenčaste in cilindraste precejavce; pri prvih je ploskev, skozi ktero mora iti vino, ravna, pri drugih pa jo tvori plašč cilindra. Takih precejavcev se sedaj največ rabi. Cilindarski precejavci so: Siegelov Viktoria, Haagov iz Stuttgartra, Lieberichov Viktoria (Neustadt am Haardt), Seitzov. Izmed bobenčastih ali ravnih lahko omenimo sledeče: Steckheimov, Frommeyerov, Hüpfauerjev, Krausov, Bartelov in leseni precejavec Frickov (Landau, Rheinpfalz). Pri teh aparatih se napravi med dvema rešetoma iz kovine ali tudi lesa snov, skozi ktero se vino stisne. Ta snov obstoji navadno iz celuloze, ali pa je mešanica iz bombaževine in azbesta. Pritisk, ki je potreben za to, se dobi navadno s sesalnico ali pa na ta način, da se vino više postavi. Taki precejavci opravijo zelo mnogo in služijo za to, da se vinom, ki niso popolnoma čista (ki so „zapršena“), da luč in prosojnost. Kakor so pokazale izkušnje, se pri cilindarskih precejavcih, posebno če se precejajo vina, ki imajo mnogo ogljenčeve kislino,

večkrat predre snov, ki filtrira; nasprotno pa opravijo taki precejavci več, ker imajo večjo površino. Zato je potrebno, da se ogljenčeva kislina odpravi, da ne pride ona ali zrak v precejavca, ki ga raztrga. Za filtriranje sadnega vina je zelo primeren precejavec Frickov; na rejen je iz lesa, torej stane malo, vrhu tega pa mnogo opravi. Z dobrim uspehom smo ga že poskusili v našem kletarstvu. Še na nekaj moramo opozoriti pri precejanju, kar se večkrat zanemari in kar je uzrok, da imajo včasih vina tako čuden okus po precejanju. To pa pride od tega, če nismo suknal, celuloze ali azbesta prej dobro osnažili, posebno če vzamemo nove snovi. Neobhodno pa je potrebo, da se ta snov prej večkrat vloži v toplo vodo in da se potem voda z malo stiskalnikom ižije iztisne. To delo se mora ponavljati tako dolgo, da je iztisnjena voda popolnoma brez vsakega okusa. Ravnato se mora ravnati z novimi prti, ki jih hočemo rabiti za precejanje vina. Dr. E. Hotter.

Listnica uredništva in upravljanja.

Umetna gnojila: Prihodnjic! Prepozno prišlo Rog, Slatina: Pomanjkuje prostora, prihodnjic zanesljivo. Hvala za čestitko! — Sv. Duh: Kje, ali v cerkvi ali zunaj cerkve, Vas je župnik tako posal? Pišite! — Celovce: Hvala! Mislim, da je tako prav. Material sledi nazaj! Pozdrav! — Sv. Peter medv. selo: Presebno! Ni vredno, da bi se list za take fantaline porabil! — Več dopisov: Prihodnjic po možnosti. Prosimo, ne pošiljajte osebne malenkoste reči. Minimamo prostora, da bi popisovali spodnjo kikljo vsake farovske kuharice. Nadalje naj se ne naslovi pisma na osebe našega uredništva. Tudi naj se popiše papir le na eni strani.

Loterijske številke.

Gradec, dne 28. decembra: 39, 22, 63, 81, 18.
Trst, dne 4. januarja: 44, 38, 11, 74, 70.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima navadni človek niti pojma. Pomisli, da je na tisoč in zoper tisoč komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupcem pravočasno ugodí. Marsikatru blago ima zoper razne vrste po velikosti, barvi in mustru. Vsa posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisani iz skladničnih registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavskih mudi je v tej zalogi potrebo. Razpošiljalna hiša Hans Konrad vslužuje zdaj 200 oseb; o njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hans Konradovega koledarja, katerega dobijo vsi kupeti te firme zastonji in postnine prosti.

Za postno kuhinjo. V novejšem času se rabi kokosove orehe pri pripravi rib in močnatih jed. V to je „Ceres-jedilna mast“ edino najboljša, ker se izpresa v Ustju v lastnem zavodu iz svezih, na solnicu posušenih kokosovih orehov in je obvarovana, pred vsako živilsko mastjo. Priporočamo vsem prijateljem postnih jedil fino „Ceres-jedilno mast“. Krofi s „Ceres-jedilno mast“ so imenito okusni in najlažje prebavljivi.

Drganje živinoreje je nemogoče brez krme, ki ima dovolj živeža. Da se lako pridobi, treba je gnijoti travnike in paše ter polja za krmo in plodove. Gnojenje s samim hlevskim gnojem in gnijocno ne zadostuje, ker jima primanjkuje fosforjeve kislino; morata se meseati z Tomazevo močjo. V mnogih slučajih se pa poleg Tomazeve moči tudi kajniti gnjni, kar je proročljivo zlasti pri slabem hlevskem gnojenju.

Stoj!
ali nejdříve tudi
Ceres - jedilno mast
za najboljšo stvar? To ni samo najboljša v načinu temveč tudi najboljša in izdalnejša mast, kar so jih kupi.

Napravite le en poizkus!
Ne bode vas grevalo!

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pisnah), in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslanosti fotografij po ceni Otto Neumann, Prag, Karolinška ul. stev. 130. Čeniki se pošljajo na zahtevo brezplačno in franko.

Absolvent

kmetijske šole, kateri je vajen v vseh strokah kmetijsiva ter več slovenskega in nemškega jezika, išče službo. — Ponudbe na upravnosti Stajera pod „Agrar št. 100“. 10

Kovački učenec

se takoj sprejme pri Aloisu Tschernitschitsch, kovački mojster v Unterschwarzach pri Spielbergu. 16

Službo išče 20

trezen in mlajiv viničar, izvežen pri novih ameriških nasadih in v sadnjere. Nastop mogoče 1. svetega. Naslov Juri Novak, Zagrad Štev. 40 postope Celje. 853

z bakrom (Kupferschmiedelehrling) se sprejme pri Peter Marchetti kovač z bakrom Millstatt na jezeru Korosko. 831

Navdavačka prosta hiša

s 4 sobami, gospodarskim poslopjem ter 5 oralov zemlje, 10 minutod Pušča ležeče proda se takoj. Naslov prodajalca pove „Stajerc“. 853

Denarna posojila

vsake velikosti, po 4 do 5% proti dolžemu listu z ali brez priča za jamstvo, plača se v mesičnih obrokih v 1–10 let. Brez posredovalnih pristojbin. Posojila na realitepite po 31/2% na 30–60 let, največje svote; večja financiranja. 817

Hitro in diskretno se vse izvrši.

Administracija

„Börsen-Courier“

Budapest Postfach.

Porto za nazaj se prosi. Pros se nemške korespondenco.

Vrle zdrave

delavke najdejo pri prostem stanovanju trpedi posel v „Zündwarenfabrik“ v Rušah. 8

Majer

s Stirnimi osebami se sprejme; plačilo 1 K. 20 vin, diva, luč in mleko. Graščina Langental pri Pesnici.

PIPE

Bruyére lesa prima kvalitet, iz pravega, nevnjeljega Bruyére-lesa. Gladka glava z daleč zavitim Buyére-olivom, višnjati ror, ustanek iz roga in slavi, cena 21 cm. dolga K. 150. Ista pipa, ali z ekoli rezano Bruyére-leseno glavo K. 180. Največja izberi v rezervizah za kadene dobite v mojem cenuku, ki se razpoložita zastonji in pošte prosti.

Dobi spremi: c. in k. dvornem literantu Hanns Konrad

razpoložljivalna blaha v 690

Brüx št. 876 (Češko.) Zahajevate v lastnem interesu moj bogato ilustrovani glavni cenički s čez 3000 podobnimi zastonji in postnine prosti.

Krojaški učenec na 3 ali 4 letno izven dobo pri posredovanju se takoj sprejme pri Jakob Skaza krojaški mojster v Slovenski Bistrici.

Krojaški učenec iz dobre hiše in

2 krojaška pomečnika se sprejmeta pri Ignacu Bošeljtu, krojaču v Ptaju.

Pozor tamburaši

Izšli so ceniki tamburaških partitur od najmočnejših skladb tamburaške glazbe i. s. od Broža, Hruze, Tomiča, Bozotija, Machača itd. Dobijo se pri „Prvi siških tvornicah tamburaša J. Stjepanu v Sisku.“

Viničar z večimi pomožnimi osebami, kateri je zmožen vinogradstva z novimi trtami, posebno zelenega cepljenja, se sprejme. Pojasnila da g. Josef Prstec, trgovec v Mariboru, Triesterstrasse Nr. 7. 33

Graščinski kučijaž

(Herrschafskutscher)

zmožen nemškega in slovenskega jezika se sprejme. Mesečna plača je 70 krov pri prostem stanovanju, kurjavci in luči. Prednost imajo oženjeni. Ponudbe naj se pošljajo na „Johannes-thaler Kohlenwerksgesellschaft“ v Karlovem, pošta Tersische, Dolenjsko.

Pozor!

Čitaj!

Pozor!

Slavonska biljevina

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč ter se izvrstno in z najboljšim uspehom uporablja proti zastarelemu kašiju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu hriposti, težkem dihanju, astmi — pljučnem kartaru, suhem kašiju, tuberkulozi itd.

Delovanje izborno, vsape siguren. Cena je franko na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin, 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića, lekarnarja v Pakracu št. 200 (Slavonija.)

Trgovski učenec

nemškega in slovenskega jezika zmožen, se takoj sprejme pri Peter Fleck, trgovina z mešanim blagom v Ločah — Sv. Duhu, Hl. Geist (Lötsche).

M. Gspaltl,

izdelovatelj zlatnine in optičnega blaga v Ptiju,
priporoča pristno sreberne močne prstane z imeni,
za zaročence kakor tudi bele prstane iz nikelna
vse lastnorično delo, po nizkih cenah.

27

¹⁸ Razglas.

Na deželnem sadjarski in vinogra-
dniški šoli v Mariboru se vrši v času
od 3. do 8. februarja

podučni tečaj za kletsko gospodarstvo,

ki je namenjen za posestnike vinogra-
dov in druge interesente in pri kate-
rem se bode obravnavalo vsa tega pred-
meta se tikoča teoretična ter praktična
vprašanja.

Število udeležencev je za zdaj na
20 določeno. Naznanilo udeležbe se do
30. prosince na spodaj označeno mesto
vpošlje in ima vsak udeleženec za
troške 10 K pri vstopu zavodni bla-
gajni vplačati.

Predavanje in poduk se vrši v
nemškem jeziku.

Ravnateljstvo

deželne sadjarske in vinograške šole v Mariboru.

Naznanilo preselitve.

Od 16. decembra naprej se uradni prostori
**hranilnice deželno-knežnega
kamornega mesta Ptuj** nahajajo

v novem mestnem rotovžu

Uradne ure so kakor poprej za poslovanje s strankami ob
delavnikih od 8—12 ure.

To da na znanje slavnemu občinstvu

ravnateljstvo.

Vsega zdravilstva doktor

Wilhelm Schwab,

PTUJ

stanuje v novem rotovžu II. nadstropje

in ordinira vsak dan od 9. do 11. ure.

Močne stole

za gostilno in vrte izdeluje najbolj po ceni in
solidno kakor nobena tovarna Jakob Pučko, mizar
in izdelovatelj stolov v trgu Lemberg pri
Šmarji na Jelšah.

Lepo posestvo

16—17 oralov zemlje, novo zidana hiša s tremi sobami
kuhinjo in kletjo, gospodarska poslopja, vrh tega še
hiši. Posestvo leži v Laporji pri Slov. Bistrici, 5 minu-
tov farne cerkve in tik okrajne ceste in je tedaj tudi za
obrtnike prav primerno. Pojasnila da Karl Rajč v
Slovenski Bistrici.

Novi hram

v Sp. Hajdinu pri Ptiju, 2 hiši, 1 štala za
govedo, 2 štali za svinje in zemlje 2 joha. Sp.
Hajdina štev. 104. Cena se izvre pri gospodarju.

Učenec

za trgovino z mešanim blagom spreme se pri
tvrdki

Davorin Podlesnik

v Radečah pri Zidanemmostu.

Novost!

Novost!

Mali orchester za žep.

Par oseb zamore celo godbo z orgili-
cam in bobni napraviti.
Ustne orglice s perfektnim spremje-
vanjem z bobnom. Štev. 2271; me-
sing plate, 10 lohov, 20 štim, I-a
kvial. z bobnom (Fell). Vsakdo igra
lahko takoj, vsak komad v elegant-
nem kartonu K 250. Štev. 2272, ista
10 lohov, 32 štim tremolo, I-a kvial.
z bobnom (Fell) eleg. karton zapokano K 3—. Poslje po pov-
zetju ali naprej-plaćilu
c. kr. dvorni lifierant in razposiljevalna hiša glazbenih potrebičin
HANNES KONRAD. v Bruxu štev. 876 (Česko);
Glavni cenik z nad 3000 podobami dobi vsakdo na zahteve
zastonj in franko.

Pismonoša (Briefträger)

nemškega in slovenskega jezika zmožen, zanesljiv in trezen moč se sprejme pri enem poštnem uradu. Kje? se izve v upravnosti "Štajerca".

Franz Schönlieb

puškar in posestnik v Borovljah na Koroškem.

izdeloval umetnih pušk, izkušen v c. k. arzenalu, prevzame tudi popravila. Priporoča posebno puško na kroglo z leg. strelom, pravnični cevi 9/8 in 8/1 mm.

Mnogo ilustrirani cenik
se dobi brezplačno!

Uradna šajba

št. 200: iz puške št.
1610-07, kal. 16, se je

z enim strelom in leve
voda za ročno strelno orodje v Borovljah na Koroškem.

Iznajditev in edino opravljeni izdelovalci "Schönlieb-alianc-borung" z najboljšimi in najnajdejšimi strelji sedanjosti do 100 korakov z dobrim "durchslagom" (glej sliko strele) Moja Alianc-borung" strela s črnim in brezdimnim smodnikom brez-dimno najzanesljivejše v najbolj ojstru ter presega najboljše angleške, ameriške in drug. "borunge". Zato uporablja vsak razumem lovec to "Schönlieb-Alianc-borung". Vsaka slaba puška se naredi z mojo "borung" pod garancijo dobro streljača. Cena za K 10.— Vsak dan dobivam zahvalna pisma. Atelier za izdelovanje najnajdejših lovskih pušk sedanjosti, ki so pač prve vrste. Priporočam novosti v mojih kaktor pero lahkih

"alianc" puškah

vseh zistemov z mojo "Schönlieb-alianc-borung" ki presegajo vse druge fabrikate inozemstva in domačije.

"Blagorodni g. F. Schönlieb! Z poslano puško kal. st. 16 z borung sem izredno zadovoljen; na 100 korakov sem dosegel krasne uspehe: Vaša borung je najboljša in presega angleško.

S pozdravom A. Eugenberger, c. k. inženier v Suczowi.

Ako ne dopade, vzamem puške nazaj! Izmenjam jih ali pa plačam denar nazaj!

Nedoseženo! Svetovni čudež! Nedoseženo!

600 komadov samo gold. 1.95

1 krasno pozlato prec. ank. ura z verigo, natanko idoča, 3 leta garancijo, 1 moderna židana kravata za gospode, 3 kom. fini robe, 1 krasni prstan za gospode z im. biserom, 1 lepa eleg. garnitura okrasa za dame, obstoječa iz 1 krasnim kolijevom iz orient. biserov mod. okrasek za dame s pat. zaključkom, 2 eleg. zapastični za dame, 1 par obesnik s pat. kavlj. 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjato debarncico, 1 par manšetnih gumb. 3 Doublizato, patent zaključek, 1 eleg. album, za razglednice, najlepši razgledi sveta, 3 šaljivi prelemini, velika veselost pri mladih in starih, 1 praktičen navod za ljubavna pisma gospodov in dam, 20 kategorij predmetov, in še 200 predmetov, potrebnih v hiši. Vse skupaj z uro, ki je sama toliko vredna, samo gold. 1.95. Posilja se po povzetju ali ako se posilje denar naprej po dunajski razpoložljivosti trgovini P. Lust, Krakova 41. — NB. Denar nazaj za stvari, ki ne dopadejo.

14

V ptujskem mestnem soparnem kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledenih znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri predpopoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.)

Vedstvo ptujskega mestnega kopališča (Pettauer Badeanstalt).

Lepo puranovo perje.

kila	gl	— 50
Kokošje perje	gl	— 28
Gosje perje	gl	— 25
Najlepši gosji puhi	gl	— 5

pošilja po poštnem povzetju Franz Podlipnik perutninski trgovec v Brčki Bosna.

Pozor, gospodje in gospodične!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljše sredstvo za rast las in proti njih izpadanju — KAPILOR št. 2. Povzroča, da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prahaj in vsako kožno boleznen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina. Imam premnogu zahvalnic in priznanic. Stane poštne prostro na vsako pošto lonček 3 K 60, 2 lončka 5 K. Naroča naj se samo od mene pod naslovom

PETER JURIŠIĆ

lekarnar v Pakracu štev. 200 v Slavoniji.

580

priporoča se glede vsa-

kega med hranilnike zadave spada-

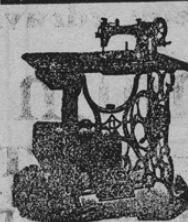
jedega posredovanja, istotako tudi za posredo-

vanje vsakokratnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi uremi radovoljno in brezplačno

višala zadava poslati in po vsem vstreže.

pri upravnosti "Štajerca".

Brata Slawitsch

v Ptuju 106

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledenih ceni:

Singer A	70 K	— h
Singer Medium 90	—	—
Singer Titania 120	—	—
Ringschiffchen	140	—
Ringschiffchen za krojače	180	—
Minerva A	100	—
Minerva C za krojače in čevljarje	160	—
Howe C za krojače in čevljarje	90	—
Cylinder Elastik za čevljarje	180	—
Deli (Bestandteile) za vsakovrstne stroje		

Najine cene so nižje kakor povodni in se po pogodbi plačuje tudi lahko na obroke (rate). Cenik brezplačno.

106

Vzdržanje zdravega želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanju, in urejanju prehvaljanju ter odstranjuju nepristojen za-mašenja (Stuhilverstopfung). Dobro, iz zdravilnih zelenjav pripravljeno, appetit in prehvaljanju, pospešuje sredstvo, ki odstrani zvane posledice nemornosti, napravne dijet, prehlajenja, zamraženja, sestava prehible kialine n. p. "Sodrennen", napenjanje itd. in krčne bolčine odstrani in zmanjša dr. Rosa balans za želodce iz apoteke E. Fragner v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavitka nosijo po-marko.

Glavni depot: Apoteka

B. FRAGNER, c. k. dvorni liferant „zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinstadt 203 kot Narodaste.

Pošta pošiljatev vsak dan.

1 celo steklenica 2 K, 1/4 stekl. 1 K. Po pošti proti naprej pošiljati, K 1-50 se 1 malo steklenico, K 2-80 pa 1 veliko steklenico, K 4-70 2 veliki, K 8-14 velike, K 22—14 velikih steklenic franko vseh stacionov Avstro-Ogrske pošilja. Depoti v apotekah avstrijskih.

Ura-kukavica K 8.50

lepo izrezani šild z ptičjem nastavkom, koščenimi številkami in kazalci, kljče vsake 1/4 in vsake uro, 22 cm. visoka, komplet, 2 zlate brone, smrečja oteza, natanko regul., Schotten-kolekcija, samo K 8.50 samo okrogla ura s 30 urnim kolesjem (Federzug) 16 cm. skozi K 3.— Ista, ki gre 8 dni la kval. 30 cm. skozi K 5.50

Za vsako uro 3 leta pišmenu garancijo. Vsako leto razpoložjam cer 50.000 ur v polno zadovoljstvo mojih p. t. kupcev. To v Avstriji edino število je najboljši dokaz solidnosti moje tvrdke. Tudi najmanjša naročilo se skrbno efektira. Posilje po povzetju prva fabrika Elisabetstr. 5 nov.

ur v Brixen HANNS KONRAD Brix. str. 876 Češko. Glavni moj cenik z nad 3000 podobami pošiljem na zahtev vsakom zaston in franko!

727

Varstvena marka „Anker“ Liniment. Caspici comp.

nadomestilo za

anker-pain-expeller

je znano kot odpeljajoče, izvrstno in bolečine odstranjujoče sredstvo pri prehlajenju itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h. K 1-40, in K 2.— Pri nakupu tega priljubljenega domačega sredstva naj se paži na originalne steklenice v škaljici z našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno sredstvo.

Dr. Richterjeva apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabetstr. št. 5 nov.

Razpoložila se vsak dan.

819

Hranilno in posojilno društvo v Celju

(Spar- und Vorschussverein)

reg. zadruga z omejenim jamstvom Ringstrasse 18 v uradnih prostorih hranilnice mestne občine Celje prevzame

hranilne vloge po 4 1/2 0

vsakdanje (od dneva vložbe do dneva vdignjenja) obrestovanje; dovoli kredit i. s.: hipotečni kredit po 5 1/2 %, kredit z jamstvom proti menicami in dolžnemu listu po 6 %, konto-koren-kredit: pokriti po 6 %, nepokriti po 6 1/2 %.

Predstojništvo.

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena leta

1862.

Češkovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. k. po-
štadražnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konta pri
podružnici avst.
ogrske banke
v Gradeu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8-12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

Na prodaj!

Parni motor v prav dobrem stanu

z 12. konjskimi močmi, kateri se da z razno kurjavo kakor oglem, drvami, čreslavino i. t. d. kuriti, se proda koncem majnika. Kje? se izve pri upravnosti "Štajerca".

899

Ravnateljstvo.

